

Suflet pereche

Limbasan Marcel

Hai iubito, frate-n sulfet!
Uita moftu` si-arunca-ti cochilia
Sa colcaim ca melcii-n groapa
Acoperiti de frunza si mustul ploii
Goi pana-n maduva oaselor.

Moi, si incalziti de viata ce-o purtam
Uzi si fara forma.
Topindu-ne-mpreuna-n gura timpului
Sub limba pamantului .
Pana ce ne-o-nghite si ne-o purta-n izvorul izvoarelor.

Sa nu ne mai uitam la stele, la soare, la cer
La durere si jale si zambet
Si roua si frunza si cantec.
Sau boala sau dans
Nici vant nici chiciura nici ceata
Nici om si nici cuvânt.
Sa nu mai stim nimic.
Sa nu mai stim, sa fim.
TOT